

Втóро, оўчи, зашто дољенъ є да бýде сýнъ на правослáвна та й католíческа та цéрква, зашто кóй то не знае цéрква та катò скóл майка, не мóже да познае Бóга катò отца своегò.

Трéто оўчи, зашто не трéбε да има ни ёдно сомнéниe, какъ не ѿе да прїймe, бибка ишо прóси: понéже оўмолáка ёдного чадолюбíка й благоутробна отца.

Четвéрто оўчи, зашто, каквото є Бóгъ отéцъ на всички те на́сы, така й мы вéрни те дољни сме, да бýдеме бráта помеждú си.

Пéто мы оўчи съ тáм рéчъ, ишо дýма: на нéбесéхъ, да возвéдиме наšíia оўмъ, и всичко то наше помышленíе Ш земны тe, и тленны тe на нéбо то, и на нетленны тe (во врéмe то) кога се мóлимe.

В. Во втóра тa часть на тáм Госпóдска молýтва, кóлкъ прошénia се содéржáватъ?